

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 108. — ŠTEV. 108.

NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 9, 1934. — SREDA, 9. MAJA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

RUSIJA GRADI MOCNE UTRDBE PROTI JAPONSKI

FRANCOZI PROTESTIRAJO, KER SO NEMCI NAROČILI V ANGLIJI MOTORJE ZA VOJAŠKA LETALA

Mocne ruske utrdbe se raztezajo ob 2000 milj dolgi železniški progi. — Na Vzhodu je koncentrirana močna sovjetska armada. — Japonci imajo v Manduriji skoro četrt milijona vojakov. — Nemčija se izgovarja, da so bili motorji, naročeni v Angliji, namenjeni za civilna letala.

VLADIVOSTOK, Sibirija, 8. maja. — Daleč od obrežja se nahajajo tri majhne bojne ladje v velikosti poveljniške ladje admirala Deweya "Olympia" v bitki pri Manili. To pojasnjuje rusko slabost na morju na Daljnem Istoku. Vsled tega je nedavno rekel zunanji komisar Maksim Litvinov, da bo Rusija pri rokah na prihodnji mornariški konferenci. V pristanišču ni submarinov, toda večje število submarinov je na potu iz evropske Rusije in jih bodo sestavili v Vladivostoku.

Japonci bi z lahkoto zavzeli mesto z morja in z armado, ki bi prihajala ob kitajski vzhodni železnici iz Mančukuo. In tedaj bi Rusija izgubila svoje zadnje pristanišče, ki pozimi ne zamrzne.

To pa bi bila velikanska izguba za Rusijo, ki je izdelala velik načrt za naselitev in povzdigo vzhodne Sibirije.

Tega se sovjetska vlada popolnoma zaveda in je zaradi tega zgradila velikanske utrdbe, da brani svojo mejo ob transsibirski železnici od mančukianski meji do Bajkalskega jezera v razdalji 2000 milj.

Otoki v pristanišču in griči okoli mesta so zelo utrjeni, pa navzlic temu bi Rusija v slučaju vojne z Japonsko osredotočila silo okoli Harabovska, več sto milj proti severu, ob vodovju rek Amur in Asuri, kjer bi bila armada varna pred obstreljevanjem z bojnih ladij.

Ob celi ruski meji se razteza "Hindenburgova črta" iz cementa in jekla, z žično ograjo, z zakopi za strojne puške in z raznimi utrdbami v ozadju, ki se morejo primerjati samo z utrdbami ob francosko-nemški meji.

Ravno tako je zelo utrjena pokrajina okoli Cite. Posebno močne utrdbe so zgrajene ob železnici na krajih, kjer bodo Japonci skušali razdejati železniško progo in odrezati vzhodno Sibirijo od Moskve. Za temi utrdbami so zgrajena letališča, tovarne za stroje in strateške ceste.

Na svoji strani meje je Japonska zgradila isto. V hudi zimi je zgradila mnogo železnic in mostov iz cementa in jekla.

Kako velike armade si stoje na vsaki strani nasproti, vesta samo oba nasprotna generalna štaba. Znano pa je, da imajo Rusi med Vladivostokom in Bajkalskim jezerom najmanj 200,000 vojakov.

Rusi so mnenja, da imajo Japonci v Mandžuriji okoli 250,000 vojakov.

PARIZ, Francija, 8. maja. — "Echo de Paris" poroča, danes, da je francoski poslanik v Londonu vprašal angleško vlado, čemu je dovolila Rolls Royce tovarni izdelati za Nemčijo osemdeset aeroplanskih motorjev. Naročilo je dal nemški poslanik v Londonu, in motorji so bili že poslani na določeno mesto.

Angleška vlada je odgovorila, da so bili motorji namenjeni za nemške civilne, ne pa za vojaške aeroplane.

Francoski zunanji urad s tem pojasnilom nikakor ni zadovoljen. V Parizu izjavljajo, da sprejem in izvršenje naročila ni v nikakem soglasju z zadnjimi francosko-angleškimi dogovori.

BERLIN, Nemčija, 7. maja. — Sem je došel japonski admiral Matusita, ki poveljuje japonski mornariški šolski ladji, katera se nahaja na poti

Kompanijski uradniki so preveč plačani

"KRISTUS NAJ BO DIKTATOR!"

Predsednica YWCA pravi, da organizacija ni več krščanska. — Organizacija je proti fašizmu in komunizmu.

Philadelphia, Pa., 8. maja. — Young Women's Christian Association je od svoje predsednice prejela svarilo, ki pravi, da se organizacija sicer imenuje krščanska, da pa je ta beseda v mnogih slučajih izgubila svoj pravi pomen in da je postala dvomljive vrednosti.

V svojem govoru je zastopnica Holandske Cornelia M. van Ash van Wyck konvenciji rekla, da je potrebno, da postavijo Kristusa za diktatorja, ne pa za ustavnega predsednika samo z majhnimi pravicami.

To je potrebno storiti, da se postavi protitež proti nazizmu, fašizmu in komunizmu.

Te tri organizacije napravljajo na mladino zato tako velik utis, ker razpolagajo s prepričljivo silo in zahtevajo vdanost in žrtve, kar v mladini zbudi vse najboljše.

Na konvenciji je bilo 300 delegatov.

15.000 KOKOŠI ZGORELO

Camden, N. J., 8. maja. — Požar je v "klavnicu" za kokoši Bell & Evans v Camdenu uničil 15,000 kokoši.

VIHAR UBIL 500 RAC

Ulysses, Kans., 8. maja. — Vihar, ki je prinašal veliko množino prahu, je pobil 500 divjih rac. — Earl Lytal in Jerry Sullivan, ki sta našla race, pravita, da so se morale race zadušiti v prahu.

RAVNATELJ U. S. STEEL CORP. PRI PAPEŽU

Vatikansko, mesto, 8. maja. — Danes je sprejel papež v avdijenci Myrona C. Taylora, ravnatelja nadzornega sveta U. S. Steel Corporation. Papež se je zelo zanimal za najnovejšo ameriške gospodarske odredbe.

FRANCIJA IMPORTIRA AME- RIŠKA JABOLKA

Pariz, Francija, 8. maja. — Danas je vlada obljubila uvažalcom, da bo uvozna kvota za ameriška jabolka povišana za nadaljnjih 8 tisoč ton. To je že drugo povišanje v štirinajstih dneh ter znaša sedaj kvota 8400 ton.

okoli sveta. Nemškim časnikarjem je rekel admiral: — Mi Japonci zasledujemo z velikim zanimanjem in veseljem sedanji razvoj v Nemčiji. Na Japonskem imamo gibanje, ki je slično nemškemu narodnemu socializmu.

Admirala sta sprejela v avdijenci predsednik Paul Hindenburg in diktator Hitler.

MANILA, Filipinsko otočje, 7. maja. — Ryozo Hiranuma, član japonske gosposke zbornice, je rekel danes, da bo Japonska priznala Filipine, kakor hitro bo postalo otočje neodvisno od Združenih držav. — Hiranuma se mudi tukaj po trgovskih opravkih.

MOONEYEVA BORBA ZA SVOBODO

Zvezna sodišča je prosil, da odločijo novo obravnavo. — Leta 1918 je najvišje sodišče zavrnilo njegovo prošnjo.

San Francisco, Cal., 8. maja. — Tom Mooney se je v svojem 17 letnem boju za prostost drugič obrnil na zvezne oblasti za obnovitev svojega procesa. Mooney bi rad dosegel, da bi najvišje sodišče v Washingtonu zopet razpravljalo o njegovem slučaju. Pri zveznem okrajnem sodišču je Mooney vložil prošnjo za novo razpravo na podlagi habeas corpus.

V prošnji navaja Mooney, da je bil obsojen protipostavno in da ga je tedanji državni pravnik Charles Fiekert poslal v ječo na podlagi krive priase.

V prošnji navaja Mooney tudi zaprisežene izjave še desetih živih porotnikov, ki so Mooneya obsodili, ki ga pa ne bi spoznali krivim, ako bi bili tedaj na jasnem glede dokazilne stvarine, katero je državni pravnik napokil proti njemu. Ravno tako tudi Mooney izjavlja, da se je sodnik Franklin A. Griffin, ki je vodil obravnavo proti Mooneyu, izjavil, da bi bil Mooneya vseeno obsodil, če bi ga bili porotniki tudi oprostili.

Bombni atentat na Preparedness Day parado je bil izvršen leta 1916. Pri tem je deset oseb izgubilo življenje. Mooney, ki je vedno zatrjeval svojo nedolžnost, se je neudrudno boril proti obsodbi. Eden govornikov za drugim je zavrnil njegovo prošnjo za pomilostenje, četudi je Mooneyeva krivda danes bolj dvomljiva kot kdaj poprej.

Mooneyev slučaj je postal mednarodnega pomena in posebno komunisti ga spravljajo skupaj s Saeo-Vanzettijevim in Scottsbobro slučajem.

JAPONSKA PREMEŠČA ATAŠEJE

Tokio, Japonska, 8. maja. — Japonska vlada je premestila svoje vojaške atašeje v Angliji in Združenih državah.

Oberst Kenji Matsumoto je dobil naročilo, da se mora zglasiti pri poslaštstvu v Washingtonu, oberst Masao Maruyama pa pri poslaštstvu v Londonu.

Oberst Šizuei Tanaka v Washingtonu in general Rikiči Ando v Londonu sta bila poklicana v Tokio.

RUDNIŠKA KATASTROFA V NEMČIJI

V rudniku za potaš je nastala eksplozija. — 87 rudarjev je bilo ubitih. Rudnik so zaprli.

Muelheim, Nemčija, 8. maja. — Ko so se zaprla težka jeklena vrata velikega rudnika za potaš v Buringen, tedaj je rudnik postal grob 87 rudarjev, katere je zalotil ogenj v rovih. Vrata so zaklenili, ko je bilo izgubljeno vsako upanje, da bi mogli biti še kak rudar pri življenju.

Ogenj se je pričel zgodaj zjutraj pol milje pod zemljo, ko se je zrušil lesen stebel, vsled česar je nastal kratek stik električne žice. Izsušen les se je takoj vnel. Celo prebivalstvo male vasi je bilo na nogah in je s strahom gledalo, kako se vale gosti oblaki dima iz rova.

Rudnik bo zaprt najmanj dva tedna in v tem času bo ožen sam pogasnil. K rudniku je bil poslan nazijski resni oddelek, da bo skrbel za družine ponesrečenih rudarjev.

Od rudarjev je bil še živ izvečen iz jame samo predelavec, ki se je ob času nesreče nahajal 2600 čevljev pod zemljo. Toda pozneje je umrl za oklepljimi in zastrupljenjem s plini.

ROOSEVELTOVA KNJIGA ZA HITLERJA

London, Anglija, 8. maja. — List "The Morning Post" v svojem uvodnem članku priporoča, da bi voditelji nekaterih držav — posebno Hitler — brali zadnjo knjigo predsednika Roosevelta, da se nauče, kako je mogoče kaj napraviti.

Angleška izdaja knjige ameriškega predsednika "On our way" (Na naš poti) je ravno kar izšla. Londonski časopisi so se o njej izrazili zelo pohvalno.

"The Morning Post", ki navadno ostro kritizira Ameriko, pri našu uvodni članek, ki pravi med drugim:

— Naj zgodovina izreče kakor šnokol razsodbo glede predsednikove knjige, se more z vso gotovostjo potrditi, da bo Roosevelt brez oporekanja priznan za rešitelja svoje dežele v najtemnejših urah njene zgodovine.

In ko članek navaja nekaj posebno pomembnih izvlečkov iz knjige, pravi: — Ako se hočejo njegovi tovariši v drugih deželah — pri tem ni izključen niti Hitler — naučiti, kako je treba kaj doseči, tedaj naj berejo knjigo "On our way" in bodo videli.

"KRISTUSOV PLAŠČ" SO HO- TELI UKRASTI

Argentuil, Francija, 8. maja. — V nedeljo so poskušali neznan tatovi ukrasti iz tukajšnje cerkve dragoceno relikvijo "Kristusov plašč". Kristus je bil baje v ta plašč obločen, ko so ga odvedli na Kalvarijo. V nedeljo so neznanec napadli stražnika in ga težko ranil. Stražnik je pričel klicati na pomoč, nakar so lopovi praznih rok pobegnili.

NAČELNIKI VELIKIH KORPORACIJ NAJ SPOROČE, KOLIKO SO PLAČANI

WASHINGTON, D. C., 8. maja. — Vodilni uradniki 40 ameriških vodilnih korporacij bodo najbrže poklicani v Washington, kjer bodo morali odgovoriti, zakaj niso bile plače naznanjene trgovski komisiji, kakor zahteva senat. Da se to mogoče zgodi, je razvidno iz tega, da je senatni bančni odbor priporočal predlogo, ki dovoljuje trgovski komisiji \$50,000 za izdatke v postavnem postopanju proti tem korporacijam.

KRAUSS JE MORAL POSTATI VOHUN

Stotnik Krauss trdi, da ga je nemška policija prisilila, da je postal vohun. Večkrat je bil lačen.

Pariz, Francija, 8. maja. — Poljski stotnik Satanislav Krauss, ki je bil aretiran kot vohun, je priiskovalnemu sodniku Andre Benonu, ki je zasliševal tudi Amerikane Sitza in njegovo ženo ter druge člane vohunske organizacije, izpovedal, da je bil v Berlinu prisiljen postati vohun in da so ga Nemci po več dni izstradali, nato pa z njim zopet zelo prijazno postopali.

Krauss je rekel, da se je dobro in slabo ravnanje z njim stalno menjavalo. Najprej so ga pustili po več dni stradati nato pa so ga peljali v najboljše restavracije, gledališča in kabarete. Nemška policija mu je vedno grozila da ga bo izročila poljskim oblastim, ki si ga zasledovale. Sodniku Benonu je tudi rekel, da so mu z vijaki stiskali prste in ga tudi drugače mučili. Krauss je tudi navedel imena svojih mučiteljev, toda sodnik Benon teh imen ni objavil.

Aretiran je bil tudi bivši italijanski častnik Angelo Fancinani, ki je tudi osumljen, da je pripadal k nemški vohunski organizaciji. Fancinani je priznal, da je sicer skušal dobiti kake vojaške tajnosti, da pa pri tem ni imel sreče.

PODGANE SO ORGANI- RANE

Pariz, Francija, 7. maja. — Kot pravi profesor dr. Tanon, imajo podgane družabno organizacijo in celo svoj jezik. Profesor Tanon že 14 let skuša v Parizu zatreti podgane.

V Parizu je podgan, kakor prebivalcev. Na leto pokončajo 180 ton človeških živil in napravijo mesto škode okoli 50 milijonov frankov. Poleg tega tudi razširja jo razne bolezni, kakor malarijo, legar, steklinu, bubunsko kugo itd.

V francoskih mestih živi dvoje vrst podgan, prvotna črna in siv, ki je večja od črne. Sive podgane so prišle v Evropo leta 1727 po veliki lakoti v Indiji. Tedaj so preplavile v velikih množinah celo Evropo in dr. Tanon pravi, da je bila ta selitev natančno organizirana. Na svojem potu so pregnale svoje črne sestre v vasi in na polja. Črne podgane so se zadnja leta zelo razmnožile in skušajo zopet dobiti svoje mesto v mestih.

Okoli 900 družb je pred nekaj tedni poslalo trgovski komisiji izpolnjeno vprašalno polo glede uradniških plač. Iz odgovorov je razvidno, da je 300 vodilnih uradnikov leta 1929 dobilo \$100,000 letne plače; nekateri pa so dobili celo poldrugi milijon letne plače.

Od 40 družb, proti katerim je obrnjeno postopanje senata, so štiri družbe dale nepopoln odgovor, 13 družb zatrjuje, da niso udeležene v meddržavnem prometu in so vsled tega izvzete. 19 družb pa sploh ni poslalo nikakega poročila.

Med družbami, ki niso hotele izdati podatkov o plačah svojih vodilnih uradnikov, so med drugimi: General Electric, Burroughs Adding Machine Company, Koppers Gas and Coke Company, American Can Company, General Motors Corporation, Studebaker Co., Chrysler Corporation.

Washington, D. C., 8. maja. — Industrijalni ravnatelj Johnson je sporočil, da bo tekom tega meseca potekel pravilnik za jeklarstvo industrijo, ki bo pa z nekaterimi izjemami takoj obnoven.

Nadalje je rekel Johnson, da je bil dosežen sporazum glede revizije Wagnerjeve predloge.

Kakor znano, določa predloga newyorškega senatorja, naj se ustanovi najvišjo oblast, čije odločitve bodo v sporih med delavci in delodajalci končno veljavne.

Revizijo predloge so izvršili senator Frances Perkins, ravnatelj Johnson in njegov pravdni zastopnik Richberg.

Narodnemu delavskemu uradu, kateremu načeluje senator Wagner, je sporočila lokalna oblast iz Atlante, da se je vršilo pri Republic Steel Corporation glasovanje, če naj se delavci pridružijo Ameriški Delavski Federaciji ali pa kompanijski uniji.

Za Ameriško Delavsko Federacijo je bilo oddanih 282 glasov, za kompanijsko unijo pa 8.

Družba je glasovanje na vse mogoče način ovirala ter noče priznati izida.

ZUNANJA MONGOLIJA V UPORU

Peiping, Kitajska, 8. maja. — V zunanji Mongoliji, ki je pod vplivom sovjetske Rusije, so se na več krajih pojavili nemiri in upori. Neko poročilo pravi, da je bilo v bojih z upornimi Mongoli ubitih 200 sovjetskih vojakov 70 milj od Urge, glavnega mesta znanje Mongolije. Armada več tisoč mongolskih vojakov se je uprla v bližini vasi Burgaital ter je napadla sovjetsko garnizijo 600 mož, od katerih jih je bilo 200 ubitih, predno je prišla pomoč iz Urge.

Kitajci so v nemiru opazovali, ker se boje, da bo obsežen upor v Mongoliji Japonski za izgovor, da pošlje svojo armado v deželo. Zunanja Mongolija je po imenu še vedno kitajska provinca, četudi ima že več let svoje neodvisnost.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50
Subscription Yearly \$6.00		

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izdaja vsaki dan izvenredno in praznikov.
Dopisni bres podpisani in osebni se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje naidemo naslednjemu.
"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

IZTREBLJANJE BUTLEGERJEV

Predsednik Roosevelt pravi, da morajo ostati visoki davki na žganje, toda butleger mora izginiti.

Senator Borah pravi, da zasluži prodajalec žganja preveč denarja, davkov na žganje se pa ne sme znižati.

Butleger je postal nekaka važna in ugledna oseba, ker se najvišji vladni krogi bavijo z njim, in butleger ne bo izginil iz našega javnega življenja, dokler bodo naloženi na žganje visoki davki in bo butlegerstvo neslo sijajne dobičke.

Ker pa niti predsednik niti senator Borah ne moreta prignati tega neljubega gosta, je pač treba dobiti koga drugega, ki mu bo to uspelo. In dobila sta ga.

Državnemu zakladničarju Morgenthau-u sta poverila to "častno" nalogo.

Morgenthau je obljubil, da bo neusmiljeno nastopil proti butlegerjem. Stavil je seveda dva pogoja: izvajanje novih postav glede prodaje opojnih pijač mora biti podrejeno zakladniškemu departmentu (kar se bo zgodilo dne 10. maja), kongres pa mora dovoliti dovolj denarja, da bo Morgenthau mogel izvesti svoj načrt.

Kongres ima pa zaenkrat drugega dela dovolj ter ima žalostne skušnje s preganjanjem butlegerjev.

V zadnjih trinajstih letih je dovolil v to svrhu na milijone in milijone dolarjev. Na mestu vsakega pregnanega butlegerja se je najmanj deset novih pojavilo.

In tako bo najbrž ostalo vse le pri pretnjah, grožnjah in obljubah.

VLOGA ITALIJANSKEGA KRALJA

Naslov pravzaprav ni pravilen, kajti italijanski kralj že dolgo časa ne igra prav nobene vloge.

Senpatam ga je pa vendarle treba pokazati javnosti, kajti, kakor drugod po svetu, je tudi v Italiji še vedno nekaj ljudi, ki smatrajo kraljevsko veličanstvo za stebel, brez katerega bi se zrušila država.

Ko je bil pred kratkim otvorjen v Rimu novi italijanski "parlament", je imel kralj prestolni govor.

Ko je v navzočnosti Mussolinija primerno pohvalil fašizem, je začel govoriti o prednostnem stališču, ki ga zavzema Italija, ter o italijanskem narodu, ki nesebično vse žrtvuje ter ustvarja s tem sebi in potomcem boljše bodočnost.

V isti sapi je na povelje diktatorja Mussolinija zahteval, naj bodo italijanski častniki boljše izvežbani in naj se v bodoče v srednjih visokih šolah uči mladina vojaške vede, češ, da mora biti dežela pripravljena.

Kraljev govor je bil zanimiv, ker je pojasnil sedanjí položaj v Evropi.

Evropski fašizem peha Evropo v vojno. Država za državo se oborožuje, državniki pa govore o miru, ki ga je baje treba zaječiti z orožjem.

Ne bo več dolgo, ko si bodo stale države, do zob oborožene nasproti.

Iskra, ki lahko vsak hip pade v sod smodnika, bo povzročila nov svetovni požar.

Emir se zabava.

Zajordanski emir Abdullah Ibn Hussein je veselo narašče in kot imeniti emir je sovražnik evropske mode. Doma v svoji palači v Ammanu nosi sveda črno haljo in turban na pasom pa z dragulji okrašeno bodalo. Znan je kot izvrsten ljubitelj in ljubitelj. V njegovi palači stoji na hribu, vzbujajo pozornost dvoje konjavnih zreal, postavljenih na koncu hodnika. Zreal ne stojita tam brez pomena. Gost ki pride prvič v emirjevo palačo, prevečeno obetane na hodniku in adi se mu, da vidi v zreal prikazen. Prostrati se, ko za-

gleda v zrealih svojo zverženo postavo in spačen obraz. In baš tega se veseli emir, drži se za gost, obdaja od smeha in čim bolj gost stirmi, teme večje je njegovo veselje.

Ker pa ta zabava ni draga, si jo lahko privoščijo vsak gost, če je pač pri volji. Kdor se hoče emiru posebno prikupiti, mora na ves glas zaklicati, kako se je ustrašil, ko je zagledal v zrealih tako čudno prikazen. To je največja zabava čudnega iraškega emira in ker ni draga, mu je nihče ne zamere.

Iz Slovenije.

Najstarejša Ljubljanka.

14. aprila je praznovala 93-letnico svojega rojstva Helena Valušnik roj. Sušan.

Rojena je bila 15. aprila 1841 v Vel. Uhelskem pri Razdrtju, Rojenec ji niso napovedale baš najboljšo. Že kot mlada deklica si je morala služiti v potu svojega obraza svoj vsakdanji kruh. Pozneje se je poročila s krojačem Francetom. V tem zvestem zakoncu jima je Bog naklonil šest otrok, tri sinove in tri hčere. Pomrli so ji vsi moški potomci z možem vred, a hčere še žive. Da je res prava kraljica korenina, se vidi že iz tega, ker še vedno sama bere in šiva. Vid in sluh ji je sicer že opešal, a glavno kar jo moli, je naduha. Spomin na nekdanja leta ji je ostal svež in čil, ter se še prav dobro spominja dneva rojstva svojih otrok. Kajpada ima rada domače, a posebno pa se razveseli, kadar vidi svoje pravnukce: Heleno in Marjano.

Strahotne zdravstvene razmere v Markoveh.

Zadnji velik požar v Markoveh pri Ptujju je pokazal, v kakšni siromaščini živi delavska naselbina. Stanovanjska beda ki je vladala v Markoveh, se je s tem še povečala, pri čemer je treba poudariti, da so stanovanja zelo nehygienična. Stanovanja so zelo majhna in morajo otroci po večini skupno spati z odraslimi v eni postelji. Ko pa otroci nekoliko odrastejo, se preselijo na peč ali pa na klopi okoli peči in mize brez vsake posteljnine. Kot očeje jim služijo stare čunje ali pa že ponošene obleke, ki niso več za drugo rabo. Fantje, ki štejejo nad 12 let, imajo svoja prenočišča pozimi v hlevu, poleti pa na skednju. Hlevi pa so po navadi zelo slabi, po večini brez oken. Gnoja je v hlevih na vozove, ker ga le redkokdaj kidajo, ker se boje, da bi se jim hlevi zaradi tega ne ohladili. Hiše v Markoveh se vidijo, kakor bi bile zgrajene le zasilno. Poleg stanovanjske bede je tudi slaba prehrana. Družina, ki je zaposlena na polju ali v bližnjih Halozah in Sturmovcih, se čez dan preživlja edino s čebulo, kumarami in kruhom. Ni čudno, da tudi jetika tu kosi svoje žrtve. Zanimiva je tudi statistika umrlosti otrok do 10. leta. Od leta 1821 do l. 1930 se je rodilo 8733 otrok, umrlo pa je od teh 2904, to je 33,25 odst. Od vseh se je rodilo zakonskih moških 3961 in ženskih 3703, a nezakonskih moških 540 in ženskih 527. Zadnje desetletje je sicer proti koncu pokazalo izboljšanje, toda v naslednjih letih 1931 do 1933 se je položaj spet poslabšal, tako da je umrlost otrok do 10 let spet znašala čez 33 odstotkov. To se pravi, da je ena tretjina otrok do 10 let žrtve nehygieničnosti.

Orla s palico ubil.

Med Lučaninimi in jug. mejo leži na avstrijski strani posestvo Ivana Gozdnika.

Nad domacijo je te dni krožil mogočen planinski orel, ki je v teh krajih velika redkost. Nenadno se je spustil proti tlem ter se zaletel na dvorišču v psa. Ko se je z valjavo v krenil nerodno dvigati, je priskočil posestnik ter s palico začel mahati po nevarni ptici. Z nekaj udarci po glavi je orla ubil ter ga prinesel v Maribor, da mu ga nagačijo.

Ptič meri z razpetimi krljuti 1,80 m. Morda je priletel v kobjaške hribe iz solnograških ali gornještajerskih planin, kjer še stalno živi.

Pes je odkril vlomilčev plen.

Brezposebni delavec Gubenih se je že dalje časa potikal po savski banovini ter je naposled pri-

Knjige Vodnikove Družbe

Izšlo je sedaj novo izdano prihodnje leto. Naročnino, ki znaša 300.—

\$1.—

Izšlo je sedaj novo izdano prihodnje leto. Naročnino, ki znaša 300.—

\$1.—

šel tudi v dravsko banovino v šmarnski srez. Dne 18. aprila okrog 12. ure je dospel na Belo pri Šmarju, kjer je oprezal okoli Drogenikove hiše. Ko je videl, da so okoli 1. ure vsi Drogenikovi odšli na delo in ni bilo nikogar doma, se je splazil k hiši in vlomil na zadnji strani vrata. V hiši se je založil z obleko, z več kosi svinjskega mesa in s slanino. Prisvojil si je tudi na steni visoko gospodarjevo uro z verižico. Denarja pa ni dobil več kakor 2 Din. Ukradene predmete je potem skril v bližnjem kamnolomu, kjer jih je zakopal pod kamenje, sam pa je šel do bližnje Smeheve gostilne v Metinjem, kjer si je za ukradena 2 Din kupil cigaret, ki jih je potem zdravihne rastline. Pri tiganju pa je zdelaj začutil v palec desnice skeleč vboj in obenem zagledal med rastlinami veliko kačo, ki je bila pripravljena na ponoven ugriz. Kmet je izlekel iz žepa robove, ga vrzel na kačo in nato vse skupaj pograbil in zanesel domov. Doma je najprej spravil kačo v velik kozarec in odprlino pokril z močnim papirjem. Ko je vse to napravil, je prišel na vrsto njegov ranjeni palec. Pod skelečo rano si je prevezal palec z vrvice, popil pol litra žganja in se nato napotil k zdravniku dr. Polensku. Zdravnik je ugotovil, da je moža pičil modras. Hitra operacija in domače žganje sta Draganu rešila življenje. Zatem je mož z živim modrasom v kozarec obletel skoro pol mesta, da bi kačo prodal. Naposled je moža rešila svojevrstne priljage meščanske šola, ki je modrasa kupila za svojo zbirko.

Ko so se Drogenikovi proti večeru vrnili domov, so takoj opazili tatvino. Gospodar je poklical dva sosedu in odvezal svojega psa. Nato so začeli iskati v bližnji okolici, da bi odkrili kake sledove. Ko so tako prišli do kamnoloma, je pes stekel k manjšemu kupu kamenja, kjer je začel zapkopavati in se ni hotel odzvati na gospodarjeve kliče. Ko so prišli blizu, so videli, da so pod kamenjem skrite vse ukradene reči. Ker so domnevali, da se bo tat zvečer vrnil po plen, sta se dva postavila na stražo blizu kraja, kjer so našli ukradene stvari. Res je zvečer prišel omenjeni Gubenec, hoteč odnesti svoj plen. Ko sta ga sosedu, ki sta bila na preži, hotela prijeti, je navalil nanju z nožem, da sta se ga komaj ubranila. Po daljšem ruvanju se jima je posrečilo ukrotiti ga kakor pa sta ga odvedla k Drogeniku in potem na orožniško postajo v Šmarje. Zdaj čaka na plačilo v zaporih šmarnskega sodišča.

Hitlerjevci v slovenski koroški vasi.

V Rožeku je imela nedavno Šuidmarka svoj shod in je na njem govoril eden od najhujših agitatorjev narodnih socijalistov. Med shodom pa je naenkrat zaplapolala na 30 m visokem stolpu starega gradu dolga zastava s kljukastim križem. Hitlerjevci so jo spravili tja na zvit način in orožniki je niso mogli odstraniti, dasi so se trudili dva dni. Tudi gasilec niso mogli ali pa niso hoteli odstraniti prepovedane zastave. Naposled pa so se spravili na delo trije slovenski fantje ter so zastavo na stolpu zažgali na veliko jezo Hitlerjevcev. Težkega dela so se lotili, ker jim predsedna narodno socijalistično izzivanje. Narodni socijalisti so se iste noči maščevali ter razbili posestniku Postraniku na Bregu 26 šip in napravili še precej druge škode. Napadalec orožniki niso izsledili, ker jih kakor se vidi, tudi ne iščejo s posebno vnamo. Koroški Slovenci so pač v najslabšem položaju v sporih, ki jih imajo Nemci med seboj. Če se eksponirajo za red in mir in za obstojne naredbe, jih zadene maščevanje, začne pa ni od nikoder.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Modras ga je pičil.

Posestnik Jože Dragan iz Grevca je doživel te vroče dni ne-navalen dogodek. Napotil se je v vinograd, da si tam nabere neke zdravihne rastline. Pri tiganju pa je zdelaj začutil v palec desnice skeleč vboj in obenem zagledal med rastlinami veliko kačo, ki je bila pripravljena na ponoven ugriz. Kmet je izlekel iz žepa robove, ga vrzel na kačo in nato vse skupaj pograbil in zanesel domov. Doma je najprej spravil kačo v velik kozarec in odprlino pokril z močnim papirjem. Ko je vse to napravil, je prišel na vrsto njegov ranjeni palec. Pod skelečo rano si je prevezal palec z vrvice, popil pol litra žganja in se nato napotil k zdravniku dr. Polensku. Zdravnik je ugotovil, da je moža pičil modras. Hitra operacija in domače žganje sta Draganu rešila življenje. Zatem je mož z živim modrasom v kozarec obletel skoro pol mesta, da bi kačo prodal. Naposled je moža rešila svojevrstne priljage meščanske šola, ki je modrasa kupila za svojo zbirko.

Križa in kmečke matere.

10. aprila so pokopali gospodinjstvo Ivano Grošelj iz vasice Kalce nad Pustim Javorjem v Temenici. Pokojna je bila izredno blaga žena, ki zapuščala osem malih otročičev. Stara je bila šele 35 let. Ta je v teku pol leta že četrta mlada gospodinja ki je prežgoda umrla. Zaradi strašne stiske, katera tare dandanes kmete, si gospodarji in gospodinjne ne morejo več pomagati. Zato vse breme trdega dela pade na moža in ženo. Ta pa mora poleg vseh gospodinskih del opravljati še otroke in ves dom. Ne more si privoščiti ne počitka, ne boljše hrane, ne zdravih, ne zdravnikov, ker ni denarja.

Nesreča s karbidom.

Nekaj mladih fantov je šlo v gozdje pri vodovodu v Klečah, da vprizore tam nevarno igrso s karbidom. Med temi je bil tudi 15-letni Stane Camernik s Stožice. Dečki so napolnili steklenico s karbidom ter dolili vode. Ena steklenica pa je prehitro eksplodirala. Pri eksploziji je bil Camernik ranjen po obrazu in očeh.

Zaradi razpečevanja ponarejenega denarja

je bil pred celjskim okrožnim sodiščem obsojen na 6 mesecev strogega zapore ključavničarski mojster Prisljan Andrej z Velikega vrha ob Paki. Oproščen pa je bil obtožbe, da je bil denar izdeloval sam.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.50 Din. 100	Za \$ 9.25 Lir 100
\$ 5.00 Din. 200	" \$ 17.90 Lir 200
\$ 7.25 Din. 300	" \$ 44.00 Lir 500
\$ 11.75 Din. 500	" \$ 87.50 Lir 1000
\$ 22.75 Din. 1000	" \$ 174.00 Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje. IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJIH Za izplačilo \$5.00 morate poslati \$ 7.75

" " \$10.00 " " \$10.85
" " \$15.00 " " \$16.00
" " \$20.00 " " \$21.00
" " \$25.00 " " \$26.00
" " \$30.00 " " \$31.00

Prejemnik gotov v stari kraj izplačilo v dolarjih. Nalaga nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$2.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

Moon Run, Pa.

Ravno 2. maja je minulo 34 let, kar sem prišel v to naselbino. Prišel sem iz Chicago, Ill. Ob onem času je imela naselbina Moon Run kakih 225 družin. Hiše so bile last Moon Run Coal Company, l. 1901 je pa Pittsburgh Coal Company vse prekulpa.

Moon Run je 7 milj oddaljeno od mesta Pittsburgh. Od tistem času je bilo težavno priti do mesta. Morali smo hoditi 3 milje do cestne železnice. Sedaj je pa boljše postrežba. Vsako uro vozi bus in tudi lepa državna cesta šteje 22-30 gre skozi našo naselbino.

Sin dobro poznam družine Frank Troha je bil izvoljen pred 2 leti za mirovnega sodnika ali Justice of Peace, sedaj pa kandidira za državnega poslance v 12. okraju, Allegheny County. Primarne volitve se bodo vršile 15. maja.

Čenjeni rojaki in rojakinje, sedaj pokažite družinam narodom, da mi Slovenci skupaj držimo. Vojno nam, da bomo imeli vsi voja rojaka v državni legislaturi Pennsylvanije.

Pozdrav!

Frank Maček.

Iz Jugoslavije.

Velike poverebe v bolnišnici v Velikem Bečkerek.

V banovinski bolnišnici v Velikem Bečkereku so odkrite sleparske manipulacije pri nabavi živih in drugih potrebščin za bolnišnico. Banovinska uprava je odredila posebno komisijo, ki je v bolnišnici pregledala vse gospodarstvo, v prvi vrsti pa ekonomat in knjigovodstvo. Ugotovili so razne zlorabe, ki predstavljajo škodo okrog 200.000 in. Ko je komisija zaključila svoje delo, je bila odredjena aretacija ekonomat in knjigovodje. V preiskavi pa so še razni organi bolniške uprave. Največjo škodo pri teh sleparijah so imeli seveda bolniki, kajti sleparsi in radniki so nabavljali marsikaj, češar bolniki niso nikdar videli, kaj šele okusili. Razkritje sleparij vzbujajo največjo pozornost prebivalstva.

Strahotno maščevanje.

V Petrinji živi mešan Mašo Kolakovič. Svoj čas je bil dolgo v Ameriki, kjer si je pridobil lepo premoženje. Ko se je vrnil domov, je svoj denar večinoma razposljal. Ker mu pa mnogi denarja niso vračali, se je Kolakovič obrnil na sodice, kar mu je nakopal precej sovražnikov. Ponoči ob dveh je odjeknila močna detonacija, ki je zbudila vso mestno četrt okrog banovinske bolnišnice. Nastala je panika. Mnogi ljudje so hiteli na kraj eksplozije, kjer se jim je mudil strahovit prizor. Čela soba, kjer je spal Kolakovič, je bila porušena. Okna so bila vržena na drugo stran ceste. Eksplozija je odnesla velik kos zidu, vsi dimniki na strehi so se podrli. Na vsej hiši ni ostalo celo niti eno okno, pa tudi na sosednjih hišah so popokala številna okna. Kolakovič je vrgel iz postelje vsega ranjenega. Ležal je v nezavesti. Ugotovljeno je, da je neznana oseba položila na okno vrečo v kateri je bilo kilogram dinamita, nato pa je zažgala dinamit in povzročila eksplozijo. Kolakovič so prenesli v bolnišnico in imajo zdravniki le malo ali nič nade. Doslej so aretirali tri osebe. Že leta 1922 je nekdo skušal ubiti Kolakoviča. Vrgel je v njegovo spalnico vrečo z dinamitom in steklenico s petrolejem. K sreči takrat ni prišlo do eksplozije.

Roparski umor v samoborski okolici.

V vasi Boreš blizu Samobora so našli umorjenega starega in uglednega posestnika Bartola Golubiča. Starec je bil sam doma in je bilo to znano neznanimi zločincem, ki so ponoči vdrli v hišo stareca s sekirami ubili ter odnesli iz hiše precej denarja. Orožniki so takoj uvedli preiskavo, ki pa doslej še ni imela uspeha. Nesrečni posestnik se je obupno boril z napadaleci, kakor kažeza vsa razmetana postelja in velik mred v sobi. Zločinci so morali dobro poznati razmere v hiši, ker so z lahkoto odprli vsa vrata.

Peter Zgaga

Nekateri naši ljudje so zelo originalni. Nekdo sem poslušal debato, kakšna pipa je boljša: lesena ali lončena?

— Lesena je boljša — je dokazoval strasten kadilec.

— Lončena je boljša — mu je ugovarjal tovariš. — Lončena je boljša ker je ni treba pobirati, če pade na tla.

Zadnjič sem ujel na Hribu zanimiv pogovor.

Jaz in prijatelj Frank sva sedela v utici, njegova žena je pa na koncu prostornega vrta kokiš komandirala.

Naenkrat zakliče: — Ti, stari, ta kokoš je munda slepa.

Frank pogleda v smeri proti hlevu, zamiga z mogočnimi mutacami in ji odpoje nazaj.

— No, hudica, kaj pa misliš, da bom še kakošne špegle kupoval!

— O, saj nese jajca — se je glasil odgovor.

— Če pa jajca nese — je razsodil Frank — jih pa tudi brez špezel lahko nese.

V prevelikem zanosu se Slovenci vsi zaleti. Rojak je navdušeno opisoval lepoto svoje neveste.

— Rečem vam, da v devetih farah ni takšne kakor je moja. Na vsem svetu ni tako dobrega sreča kakor je njena. In njene oči, njene zobje... In njena usta... ni-kjer ni takšnih na dolgo in široko...

— O, ti presneti dedec! — je zmerjala žena svojega moža — vedno pičeš in pičeš! Še v grob me boš spravil. Kam pa spet greš?

— Motiš se, če misliš da te spravljam v grob. Baš sedaj grem enega pit na tvoje zdravje.

Par dni po poroki...

On jo je vzel zastran mladosti in lepote; da je treba v zakonu tudi jesti — na to ni niti pomislil.

Ona je kuhala, kot je pač vedela in znala. Ko je prvič pokusil njeno jed, mu je kar zvilu žolodec.

Naslednjega dne se je v gostilni navečerjal in rekel ženi, da mu je zdravnik prepovedal vsako jed.

Ženica ga je pomilovala in kuhala in kuhala.

Ko pride tretjega dne domov, je mislil, da se bo v solzah utopil.

— Kaj ti je? Kaj ti je, za božjo voljo! — jo je presenečen vprašal.

Debele solze so ji tekale iz oči, ko mu je pripovedovala: — Večerjo sem skuhala, pa je prišla mačka in je vse požrla.

Globoko je vzdihnil. Ženo je imel rad, pa tudi mačka se mu je smilila. In je potolažil ženo z besedami:

— Nič ne jokaj, nič ne bodi žalostna. Ti bom pa drugo mačko kupil.

Če ti žena telefonira, ali voš, kaj ti je treba storiti? Najprej ji reci v telefon:

— O, si ti? Si ti? Kaj pa je? Kaj pa je?

Nato postavi telefonsko slušalko na mizo in pojdi dvakrat ali trikrat okrog kornarja na izprehod.

Takole po desetih minutah se vrni in reci v telefon:

— Ja, ja, sem vse slišal, kar si mi povedala. Bom že vse tako napravil kot si mi rekla. Le brez skrbi bodi! Good bye!

S tem bo zadeva končana.

To se je zgodilo v nekem malem ameriškem mestu.

Po ulici je privozil tuj avtomobil. Zatrtil je na vogalu in zmanjšal hitrost, pa se je vzle temu zaletel vrt domačin s svojo karo.

Nesreča ni bila posebna, toda policist je tujea aretirjal.

— Čemu pa mene! — je protestiral tujee — čemu njega ne aretirate, saj je vendar on kriv?

Policist mu je takole pojasnil: — Njega zato ne bom aretirjal, ker je njegov oče župan, ker je njegov brat policijski načelnik in ker sem jaz zaljubljen v njegovo sestro.

Ko je tujee slišal in preudaril ne nepobitne dokaze, je molče odšel v zapor.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GUSTAV STRNIŠA: BOLTEŽAR

Boltežar je bil majhen, bebast in neroden, njegov obraz je bil kozast, oči sive in plave, a misel počasna kakor polž. Rad je postal pred svojo kočjo, si drgnil svoj topi nos, se neumno smejal in molzel redke kocke, ki so mu silile iz brade. Če so fantje vsovali v drugi vasi, so vedno povabili Boltežarja. Ko so jih domačini napodili, je bil Boltežar vedno zadnji in odnesel je vse bunke, a fantje so bili med tem že doma in so bili veseli, da je Boltežar zadržal napade, saj njega ni nihče preveč namiral, ker ni bil čisto pri pravi pameti. Kadar je bilo žeganje, je bil za zvonarja vedno Boltežar, zvonil je in zvonil ne da bi se utrudil. Prijazno se mu je smehljalo obraz, a uho je bilo zamaknjeno v zvone, če brnenje, ki je odmevalo čez polja in grince. Ko je v vasi gurelo, je bil Boltežar prvi gasilec. Pri težki brigadni je stal in krepko črpal vodo v sesalno, dočim so stali na nasprotni strani kar trije in se potili na živih in mrtvih. Boltežar je bil sin uboge dekletke. Dokler je bil otrok, so ga ureali kakor bedno mačko, ko je zrasel, se je pričel zoperstavljati. Otroku je bila služba pastirja, nekaj vzvišene, a ko je bil pastir, je bila edina njegova želja, da bi dosegel službo in čast hlapca. In Boltežar je postal hlapec, saj ni bil tako neumen, da bi ne mogel opravljati svojih poslov, le bolj počasni mu je šlo. Ni pa delal kakor drugi, ki so nejevoljni, da morajo biti hlapci, ki garajo samo zavojo meze in kolnejo usodo, ki jih ni pri rojstvu položila v gruntarske postelje. Boltežar je bil srečen, da je bil hlapec, ljubil je gospodarja in ga za duhovnim gospodom najolj spoštoval. Pa so klicali Boltežarja na navor in šel je, a zelo ga je bilo sram, da se je moral sleči. Pa so Boltežarja pri vojakih reizkušali. Vzdignil je petkrat liko ko drugi. Ker je tako močan, o tudi veliko smedel, so si dejali odvažniki in hoteli so premeriti njegovo lakoto. Boltežar se jim je aljubljeno smejal in smedel vse kar mu dali, pa je rekel, da bi se ospravil betavs dobre bele pogaze, samo če bi jo imel. Ker je Boltežar svoj trideseti dan ojaške službe znal prav toliko kakor prvi dan, so ga odslavili, češ a je sicer pravi hrust, da pa ima možgane kakor vsak otrok. Vse drugo je takoj pozabil, a tisto o možganih si je dobro zapomnil in kadar je ustrelil kakega koka ali samo kozlička, se je vedno ogovarjal: "Se toliko možgan ni

mam kakor otrok, pa hočete, da bi vse prav naredil!" Neko jesen je povodenj poplavlila vas. Med rešitelji je bil najpridnejši Boltežar. Na majhnem splavu je spretno veslal okoli in reševal ljudi. Zvedel je, da je sosedova Milka sama v hiši in je v nevarnosti. Zagnal se je tja, privezal splav k orehu pred hišo in vdrl skozi okno. Deklica je sklonila pri peči in jokala. Bila je nežna, šibka šestnajstletnica, vendar se skoro otrok. Boltežar ji je ukazal, naj gre z njim, pa si ni upala. Po sobi je v vodil plaval nekaj fotografij, tudi njena slika. Mimogrede jo je vjel, si jo vtaknil v žep in že je dvignil dekle skozi okno, jo postavil na splav in krmal sta bila pri bregu. Tedaj je videl, da se je močni ore nagnil. Divje je sunil splav, da je obstal na bregu in Milka je bila rešena. Tedaj je videl njeno sliko, ki mu je zdrknila iz žepa in zapla-

vala v vodi. Pognal se je nazaj v vodo in zajecal. Orehove korenine je izpodjedla voda in že ga je deblo udarilo po nogah. S sliko v roki se je pognal na breg mahajoč samo z rokama, saj nog sploh ni čutil. Občepel je na bregu in strmel v svoji nogi, ki sta bili prelomljeni, začutil je bolečino in pričel ju je gladiti. Tedaj je pa pred njim zavajkal nčiteljev otrok, ki se je že potapljaj. "Kje se je pa ta vzela?" je preplašena vzdihnila Milka. A Boltežar se je z rokama povlekel v vodo, pograbil otroka in ga sunil Milki, ki je čepala na bregu. "Beži! Mostnica!" je zakričalo dekle, a že se je siromak potapljaj široko novo rano na glavi. Ko so ga potegnili iz vode, je bil ves razbit, a njegov obraz je bil jasev in veselo se je smehljaj. Ko so ga pokopali, je jokala vsa vas.

Kakor vsako leto, je tudi letošnja pomlad sprožila celo vrsto ekspedicij, med katerimi je uvrstili nekateri med prav velike. Prve odprave, ki so odšle na pot, so bile seveda odprave — iskalcev zakladov in marsikatero med njimi, n. pr. ekspedicijske angliškega avtomobilkega rekorderja Campbella v Peščeno puščavo bivše Nemške Jugozapadne Afrike, so se vrnile s praznimi rokami nazaj. Druge, kakor ekspedicijske francoskega raziskovalca grofa de Proroka, ki je hotel odkriti pravično deželo Ofir, so imele buje uspeh, o ostalih, kakor tudi o večjem številu ekspedicijske na Kokošove otoke ali o ekspedicijske, ki hočejo dvigati potopljene ladje z bajnimi zakladi v Sredozemskem morju, pa nismo slišali še nič konkretnega.

Precej številni so tudi poletni stratosferci, ki se pripravljajo ob bližnji holočnici. Čez dva meseca bodo v Brnsiju dogodili gondolo za balon, s katerim se dvigne v stratosferne višine slavnj pionir stratosfernih poletov prof. Picard s svojim asistentom Cosynsom. V Rusiji gradijo ta čas kar dva stratosferna balona in prvi polet bo ba je že prihodnji mesec. Nekako v 10-tih dneh se dvigne tudi španski pilot Herrera, ki hoče v — odprti kabini doseči najmanj 25.000 m višine. Američani grade spet največjega izmed stratosfernih balonov, ki vzleti približno v dveh mesecih. Rusi pripravljajo še neko drugo ekspedicijsko oziroma kar 40 posameznih ekspedicijskih z različnimi nalaganji, ki pa bodo rabile vse raz-

iskovanju najvišjih vrhov v Pamiru. Da ima ena teh skupin nalogo stikati za zlatom in drugimi dragocenimi rudninami, se razume skoraj samo po sebi. Med ekspedicijskimi te vrste je omeniti tudi ekspedicijske nemških alpinistov in raziskovalcev pod vodstvom Willyja Merkla na 8120 m visoki Nanga Parbat, "goro groze", v Himalaji. Angličji pa hočejo preiskati kar v starih skupinah neraziskane predele kanadskega Skalnega pogorja — dasi ti predeli na zemljevidih prav za prav ne figurirajo več z znamenito "belo liso" neznanih ozemelj. Mnogo je pač na zemlji dežel, ki so vse lepo zarisane in zabeležene v zemljevidih, ki pa o njih dejansko ne vemo ničesar.

Kanada sama je pripravila več pohodov v novo pridobljena ozemlja na njenem severu, okrog Severnega tečaja. V ostalem pa za letos ni pričakovati bogve kakšnih presenečenj v Arktidi. Rusi nekaj pripravljajo, a podrobnejših vesti še ni. Pač pa se okrog Južnega tečaja kosajo ta čas ameriške in angleške ekspedicijske, ki jim bodo sledile po vsej pribliki tudi norveške. Pozabiti pa ne smemo na ekspedicijske v Groenland, ki jih pripravljajo Dančji in Angličji. Zadnji hočejo pod vodstvom poročnika Martina Lind-saya s tremi sammi opraviti 2000 km poti preko zaledenelga otoka, med temi 1200 km v višini 2500 m.

PRIZNANJE JUNAKOM Stalin, Molotov, Vorosilov in drugi dostojanstveniki Sovjetske Rusije so poslali junaškim letalcem Ljapidevskemu, Evancvskemu, Molokovu, Kamaninovu, Slepnevu, Vodopjaninu in Doroninu naslednjo brzojavko: "Navdušeni smo nad vašim junaštvom nad rešitvijo posadke "Čeljuskina". Ponosni smo na vašo zmago nad naravnimi silami. Veseli nas, da ste izpolnili najlepše nade države in se izkazali za vredne sinove svoje velike domovine. Sovjetu ljudskih komisarijev predlagamo, naj se ustanovi najvišje odlikovanje za one, ki pokažejo junaški pogum."

Ti dobe imena junakov Sovjetske Rusije in omenjenim letalcem, ki so se neposredno udeležili rešitve posadke "Čeljuskina", bo podeljen naslov junakov Sovjetske Rusije. Omenjeni letalci in mehaniki bodo odlikovani z Leninovim redom in izplačana jim bo nagrada v višini enoletne plače. Smidtu, Bobrovu, Voroninu, Krenkelu in vsem udeležencem ekspedicijske "Čeljuskina" je bila poslana brzojavka s podpisi istih dostojanstvenikov, glaseča se: "Pojiljamo prisklene pozdrave in čestitke junakom "Čeljuskina", ki so možgato organizirani v boju s krutimi silami polarne prirode junaško premagali dvomesečno ujetništvo na delu. Centralnemu izvršnemu

Udobno Hitro Poceni

Lahko danes potuje vsakdo, kdor je dobil potrebna navodila od večjega zastopnika. Da ne boste imeli na potovanju nobenih zaprek, pišite za brezplačna pojasnila na —

Slovenic Publishing Co.

TRAVEL BUREAU
New York, N. Y. 216 W. 18th St.,

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

edboru sovjetske zveze predlagamo, naj bi bili vsi člani posadke "Čeljuskina", kakor tudi Ušakov in Petrov odlikovani z redom Rdeče zvezde, dalje naj se v Moskvi postavi spomenik na polarno vožnjo "Čeljuskina" in naj se vsem udeležencem te ekspedicijske izplača nagrada v višini njihove polletne plače."

NESREČNI DVOŽENEC

Budimpeštanski policiji se je te dni prijavil 36 letni zasebni uradnik Artur Frank. Povedal je, da se je oženil 3. maja 1932 v Pest-Ersebethu s Pavlo Fischerjevo. Kmalu nato pa se je zaljubil v deklico Francisko Szapalovo, katero je peljal pred oltar brez vednosti prve žene in ne da bi se bil ločil od nje, letos 3. marca, Frank je živel dvojni življenje. Prve tri dni vsakega tedna je bil pri prvi ženi, ostali čas pa je prebil pri drugi zakonski tovarišici. Samsona pa mu je postalo takšno življenje nezno-no. Bal se je, da mu pridejo prej ali slej na sled, zato je razodel stvar svoji prvi ženi. Ta ga je poslala na policijo. Ko bo odsedel zaslišeno kazeno, bo nadaljeval življenje v skupnosti s prvo ženo.

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI

Na močnem papirju s platnenimi preglbi 7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:

Dravska Banovina	30
Ljubljanske in mariborske oblasti	30
Pohorje, Kozjak	30

CANADA

40

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI	40
MALE	15

NOVA EVROPA

60

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming	25
Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia	40

Naročnikom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
New York, N. Y.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

142 Picardu se je zdelo, da je krenil mož po stopnicah, vodečih v višja nadstropja. To je bilo dobro znamenje, kajti sicer bi bila v nevarnosti, da ga srečata v pritličju. Picard je brž obrnil ključ v ključavnici. Težka vrata so se tiho odprla. Na hodniku ni bilo nikogar. Vse je bilo tiho. Z drhtečo roko se je Picard dotaknil vitezove rame. To je bilo znamenje. Begunca sta pogumno stopila na hodnik. Prišla sta v pritličje, ne da bi koga srečala. Tu sta pa zaslišala glasove iz stražnice. Roger se je ustavil. Picard je opazil, da se boji. — Le pogum, prijatelj. — je dejal glasno, posnemajoč Rumignacov glas in kar je le mogel tudi njegov gaskonski naglas: — to ni nič hudega, prespite se, pa bo vse dobro. Prijel je viteza prijateljsko pod roko kakor bi ga podpiral pri hoji. Tedaj sta pa morala mimo straže stoječe pred stražnico. To je bila največja nevarnost, ki jim je pretila od trenutka, ki sta začela pripravljati pobeg iz ječe. Prav lahko bi se bilo pripetilo, da bi se jim straža približala z namenom izpregovortiti nekaj besed z dozdrevnim ječarjem. Na drugi strani je pa bilo morda v navadi, da se je javljaj Rumignac straži, ko je spremljal goste iz trdnjave. Toda za razmišljanje ni bilo časa. Dozdrevni ječar je vlekel svojega spremljevalca naprej. Glasovi, ki sta jih zaslišala v pritličju, so bili glasovi vojakov. Vesele se odsotnosti častnikov so fantje navdušeno kockali. K sreči je bil na straži stoječi vojak obrnjen s hrbtom proti njima. Revez se ni mogel udeleževati igre in je moral samo od daleč gledati, kako se tovariši kratkočasijo. Kar je obšla Picarda groza, tista groza, ki obide tudi najpogumnejše v trenutku odločilnega koraka. Kolena so se mu začela šibiti in moral se je ustaviti. Zdelo se mu je, da se je na trdnjavskem zidu na straži stoječi vojak ustavil baš nasproti njega in da ga opazuje. Strah je bil prazen, kajti vrli vojak se je strašno dolgočasil in počival je po dolgočasni hoji sto čevljev visoko nad zemljo. Zdaj je moral vitez priganjati Picarda. Videč, da omahuje on, ki bi mu moral biti vodnik, ga je pogledal tako, da je napel Picard vse sile, da bi premagal strah in malodušnost. — Zgodi se volja božja! — je zašepetal, in trdnjskih korakov je stopal za njim. Pred njima je bila še pot čez glavno dvorišče, potem bi se morala pa požuriti do stranskih vrat. Begunca sta globoko vdihavala svež zrak. Pred vrati na dvorišču je stala straža. Picardu v čast je treba omeniti, da se mu je bil vrnil pogum in da je bil zopet gospodar svoje volje. Stopil je pogumno pred viteza, kot da mu hoče pokazati pot. Rumignac bi gotovo ne bil storil drugače. Picard je takoj opazil stranska vrata. Skrival je zašepetal vitezu: — Žive duše ni na dvorišču... — Naprej torej! — je odgovoril Roger tiho. Kot rečeno, je poznal Picard ključ od stranskih vrat, ker mu je bil Rumignac vse izklepetal. Ta ključ je imel v roki, še predno je odšel z vitezom iz celice. Odločno je stopil k vratom. Težko sopeč je stopal Roger za njim. Picardu se je tresla roka, ko je potiskal ključ v ključavnico. Tisti hip je pa nastal na dvorišču ropot. Straže, ki so stale dotlej pred kapelico, so se vračale na svoja mesta. En vojak je krenil naravnost proti stranskim vrateam. Picard in vitez sta zadrževala... Vse je bilo izgubljeno. Picard se je ozrl na viteza in groza mu je zrla iz oči... Zdaj ni bila več mogoča borba, kajti na najmanjše znamenje bi lahko prihiteli vojaki od vseh strani. — Odpri! — je zapovedal vitez z glasom, ki ni trpel ugovora.

— Izgubljena sva... izgubljena! — je zasepetal Picard ves blede. — Naj se zgodi karkoli, kaj za to!... Odpri, ti pravim! Picard je ubogal. Vrata so odprla beguncem pot. — Zakleni za seboj! — je dejal vitez že zunaj. Toda tisti hip se je začel vojakov klic: — Rumignac!... E. Rumignac! Kaj storiti? Molčati je pomenilo uničiti se. Odgovoriti je pomenilo nevarnost, da ju spoznajo. A vitez je bil že zunaj. — Bežite, v imenu gospodične Henrike vas prosim. Pustite me, da pridem od tod kakor bom vedel in znal. Obrnil se je, da bi odgovoril vojaku. Toda v njegovo veliko presenečenje se je vojak sredi dvorišča ustavil in zaklical: — Ne daj se motiti, Rumignac... To ti lahko povem tudi pozneje. V enem skoku je bil lažni ječar zunaj. Dohitel je viteza in mu zaklical: — Rešena sva!... Zdaj sva rešena! — Ne izgubljava časa! — je dejal vitez. — Požuriti se morava. — Kaj še! — je ugovarjal Picard. — Bežati je v najinem položaju zelo nevarno... Ne smeva vznujati pozornosti mimoidočih. — Seveda če ne računava s tem, da je vaš pobeg morda že zdaj spravljen v Bastilli vse na noge in da nama pošlje guverner na vrat celo četo vojakov. Vendar je pa postajal Picard nemiren. Njegov nemir je bil tem večji, ker je Roger govoril samo o tem, da je treba nemudoma hiteti v Salpetriero. — Kar v tej obleki, mislite? — se je zasmejal Picard. — In jaz naj bi šel z vami v ječarjevi uniformi? Zaupajte mi, gospod vitez, najprej morava k vam na dom, da se preoblečeva, potem pa pojdeva takoj v Salpetriero. Roger se je pomiril. — Pojdiva po nabrežju de la Tournelle, — je dejal, — morda pa dobiva izvoščaka. Vitez je stanoval v vili na otoku Saint Louis. Komaj je izvošček pognal je obsul Roger Picarda z vprašanji o Henriki. Picard mu je kratko povedal, kaj se je bilo zgodilo v jetnišnici. — In Henrika je bila med njimi? — je vzkliknil Roger ves iz sebe. — Gorje, — da! Vitez je prijel Picarda za roko in mu jo krepko stisnil. — Zakaj nisi ostal pri nji? — je vzkliknil. — Kaj mi nisi prisegal... — Da jo poiščem, da; in to sem tudi storil. — Da jo boš varoval. — Ali je bilo to mogoče, gospod vitez? Pomislite vendar! Tam je bil Marest s svojimi ljudmi... Kaj bi bil mogel storiti za osvobojenje drage gospodične?... Najmanjši korak v njeno korist bi bil izdal moje naklepe... In odšel si, njo si pa pustil v rokah teh lopovov, ki morda ravnaajo z njo kot s prostitutko... Prepustil si jo strašni usodi... O, ne, gospod; dejal sem ji, da prihajam od vas, da mislite samo na njeno osvoboditev. In pred odhodom sem ji povedal, da grem urediti vse potrebno... (Dalje prihodnjic.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

MARIJA

ROMAN IZ
ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

27

In poleg tega še ta neumna zadeva zaradi prstana! Ako pride to na dan? No, potem bo še vedno zavarovan za hrbtom Miss Vauthamove Mogoče še ni bilo vse izgnanost; mogoče je tudi mlati doktor ravno tako neumen, kot Marija, potem more še vedno poskusiti svojo srečo pri Miss Vautham. V resnici je bila Miss Grace lepa, živa ženska — pravi šampanje — medtem ko je bila Marija komaj kislja citrona. In iz tega, da se mu je v njegovi užaljeni nečimurnosti posrečilo oporoti Marijo vse njene mikavnosti, je razvidno, da rana, ki mu je bila zadana, ni bila neozdravljiva.

Naslednjega dne, ko je zopet prišel na izpregled, je Marijo iz njenega očeta iz daljave pozdravil s hladnim priklonom. Seveda so se o tem ostali potniki živahno razgovarjali. Nikjer se opravljanje ne razvije v tako bujno evetje kot na kaki ladji. In tako je bilo nekaj mladih dam, ki so skušale tolažiti Kurta Wendlerja, ker so dobro vedele, da je dobil breo.

In Wendler je prav očitno pričel dvoriti neki mladi dami. Marija in oče se z nasmehom spogledujeta in oče pravi živahno:

— Le pomiri se, Wendlerju zato ne bo počilo srce.
— To mislim tudi jaz oče. Le naj osreči kako drugo žensko, ki je boljše zanj, kot sem jaz.

In bila je vesela, da njena odpoved ni zadela Wendlerja v njegove življenjske žive.

Toda Wendler je vendarle težje prenašal to rano, kot je kazal, kajti ranjena je bila njegova nečimurnost.

Ravno iz te nečimurnosti je kazal svojo brezbriznost, toda v resnici ni niti najmanj mislil na to, da bi se resno vezal pri kaki mladi dami — njegov prihodnji cilj je bila sedaj Miss Vautham. In vsled tega je bil dvojno radoveden, kako daleč je prišlo med Miss Vauthamovo in dr. Dewallom.

Marija se je še komaj zmožila, zanj. Po večini se je omejila na družbo svojega očeta in se je veselila, kako lepo je napredovalo njegovo okrevanje.

Toda, čim bližje so prihajali svojemu cilju, tem nemirnejša je postajala in tem bolj potro se je čutila. Kako bo zopet našla Dewalla? In — kaj bo rekel, ako bo od nje izvedel, da ji je pristan izginil?

Ta dva vprašanja sta jo spremljala v spanje.

Henrik Dewall je zopet nastopil svojo službo pri trdki in v svojo veliko zadovoljstvo je imel mnogo dela. Torej mu ni bilo treba niti izgovora, ako za Miss Vautham ni imel nikakega časa. Po nekaj dnevih pa jo pokliče po telefonu. To je mogel napraviti brez skrbi.

Miss Vautham je bila že nestrpna in sitna, ker se ji ni prav nič oglasil. Najraje bi šla k trdki in bi ga obiskala v njegovem uradu. Toda zadnji ostanek zdravega razuma ji je rekel, da tega ne sme napraviti.

Mrs. Flint je imela pri njej zelo težavno stališče. Karkoli je svoji mladi gospodinjici predlagala za razvedrilo, ni ničesar odobraval. Grace je z objokanimi očmi sedela v svojem hotelskem salonu in je skoraj v žalosti skopnela. Saj ni bila nikdar navajena, da se ne bi vse zgodilo, kar si je pozelela.

In ko je bila obveščena, da jo želi Henrik Dewall na telefon, tedaj poskoči in steče k telefonu.

— Ali ste vi, gospod doktor?

— Da, Miss Vautham; prosim, da mi oprostite, da se vam do sedaj še nisem oglasil. Toda z delom sem tako preobložen, da v resnici nikdar ne pridem do tega, da bi saj vas poklical.

— O, ali v resnici niste imeli mnogo časa za mene? — pravi s pridruženim jokom.

Smili se mu, toda pravi si, da je njegova rešitev samo, če se je, kar je mogoče, ogiblje. Zato pravi:

— Sredi noči vas vendar nisem mogel klicati, Miss Vautham, po dnevi pa sem vedno zaposlen in delam skoro vedno do polnoči; to mi morete verjeti.

— O, vaše neumno delo, kako ga sovražim! — pravi jezno.

— Tega ne smete reči — svoje delo imam rad.

Miss Grace vzdihne.

— Žalibog! Vaše delo vam je več kot jaz — pravi žalostno.

— Moje delo je meni življenjskega pomena, Miss Vautham, — pravi resno.

— In jaz? Kaj sem vam jaz?

Dewall se nekoliko obotavlja in ko bi mogla videti njegov obraz, bi se ga prav gotovo prestrašila.

— In vi? Kaj ste meni? To vendar veste — prav ljubeznjiva in interesantna družabnica.

— O, saj vem, to je jako malo v primeri s tem, kar vam je delo. Nekaj časa molčita. Nato pa vpraša Miss Grace boječe:

— Ali ste še tam?

— Da, Miss Vautham, toda sedaj se moram posloviti; hotel sem samo vedeti, kako se vam godi in ako ste se že Bernu kaj privadili.

— Še popolnoma nič! Tako samotno se počutim. Kdaj vas bom vendar zopet enkrat videla?

— Prihodnje dni, žal, še ne. Nimam časa.

— Toraj vendar v nedeljo.

— Ne, tudi v nedeljo ne. Takrat moram še v svojem stanovanju opraviti mnogo dela.

— Niti naslova svojega stovanja mi niste povedali. Enkrat bi vas rada obiskala z Mrs. Flint.

Dewall se prestraši in se brani.

— To je izključeno. Miss Vautham; prvič stanujem tako priprosto, da ne morem pričakovati, da me obiščete in poleg tega tukaj to nikakor ne gre, da bi kakega sameca obiskali v njegovem stanovanju.

— O, kaj so mi mar take neumne navade!

— To so pač navade te dežele, v kateri se nahajate in jaz si ne bi nikdar odpustil, ako bi vas izpostavil kaki napačni ljudski sodbi.

Miss Vautham se glasno zasmeje.

— Kaj bi o meni mislili, ali bi vas obiskala? — vpraša naglo.

— Oprostite da vam ne odgovorim na to vprašanje, prosim vas in sedaj se moram zares posloviti.

— Prej mi morate povedati, kdaj vas bom zopet videla.

V svoji zadregi Dewall tiho vzdihne. V resnici je bilo zanj zelo težavno ostati od nje v zadostni razdalji in celo po telefonu. Kaj naj stori? Ali ji naj naravnost pove, da je ne mara več videti? Tega ni mogel spraviti preko svojega srca. Še vedno je bila ženska in za vse na svetu ne bi žalil kake ženske. In žalil bi jo, ako bi ji povedal, da je ne mara več videti. Kaj naj tedaj stori? Pomisli. Nato pa se spomni, da bi bilo najbolje, da se z njo sestane v kakem gledališču.

(Dolje prihodnjik.)

PLAŠLJIVOST JE OZDRAVLJIVA

Te dni je znameniti dunajski nevrolog prof. dr. Erben predaval o strahu, o ljudeh, ki se ne morejo otresti plašljivosti, in o zdravljenju, ki jih uspešno uporabljamo pri obijanju te nenavadne bolezni. — Pravzaprav je to navadna, zelo razširjena bolezen, o kateri človek pogosto niti ne ve, odkod izvira. Človek se vam ob vsakem količnj razburiljem dogodka zjoče ali celo zavpije, telo mu pogosto nenadoma otrpne, pot ga oblije, prične se tresti, srce mu bije z vso silo. Dr. Erben smatra strah za normalen pojav, ako je dan v resnici kak razlog zanj; toda pogosto srečate tudi ljudi, ki sami ne vedo, zakaj se pravzaprav plašijo. V takšnih primerih je treba iskati vzrok za izbruh strahu drugje.

Že v zgodnji mladosti opazimo pri otrokih razpoloženje za strah. Njihovo vedenje je nenavadno. Otroci se ne pomeša v družbo, njegovo ravnanje je nevravno. V soči nenadoma zgrubi, obstane kakor pribit in ne ve odgovora v primeru, da ga učitelj pokliče. V času pubertete ostanejo takšni navezani na starše, toda včasih se ta navezanost izpremeni v sovraštvo. Kot odrasli si navadno poiščejo samoto, skromni so in ponižni, nikdar se ne upirajo in kaj radi so babjevrni. Kje je vzrok te plašljivosti? Pododovana konstitucija. Značilna za te ljudi je velika razburljivost in občutljivost. Med tem ko navaden zdrav človek obda svoje srce s pravim jezom, čez katerega ne more vsak nevihten vtis ali dražljaj, razburjajoč človeka vsak se tako nedolžen dogodek. Znani dušeslovci dr. Freud je nasprotnega mnenja in zavrača domnevo, da je razpoloženje za plašljivost podedovano. On išče razloge za to v podzavesti, ki jo ustvarjajo doživljaji. Nagoni, ki jih zadržujemo v podzavesti, naj bi se izpreminjali v strah. Dr. Erben je v svojem predavanju zavrnil dr. Freuda, češ, da je njegovo izvajanje samovoljno in fantastično.

Predavatelj je še popisal dolgo vrsto raznih strahov. Tako srečaš n. pr. človeka, ki se ne prestano boji bolezni in se ne more noč in dan umiriti. Drugi zopet ne morejo pozabiti vesti, da je kdo umrl, in novica jih neprestano plaši. Tretji bolniki sicer vedo, da njihov strah nikakor ni utemeljen, toda ne morejo n. pr. sami čez prazen prostor; pri tem jih polije pot in srce jim prične biti. Šele doma se počutijo bolje. Drugi zopet ne vzdržijo doma sami. Še najbolj nesrečni so tisti ki se sploh ne upajo med ljudi in se neprestano tišijo doma. Boje se izležence, prepador, mostov itd.

Na vprašanje, ali se da strah ozdraviti, je prof. Erben odgovoril trdilo. Vsaj olajšati se da ta bolezen. Predvsem je treba zmanjšati razburljivost bolnika, zgraditi je treba okoli njega je proti vnanjim vtisom in dražljajem, ki ga že ima zdrav človek. Zdravnik bo že našel pravo pot, uporabil bo za to posebna zdravila. Ko ozdravi po možnosti telo, bo pričel zdraviti bolnikovo dušo in jo skušal pomiriti.

POŽRTVOVALNA TAŠČA

Znano je sicer, da ljubezen tašče do zetov nikoli ne pozna meje, toda doslej se ni mogla še nobena tašča pohvaliti s tem, da je za svojega ljubljenežega zeta žrtvovala tudi življenje, kakor je storila 42-letna kmetica Rozina Vidorova na Češkoslovaškem. Hudo ji je bilo, da zet ne priznava njene ljubezni, ki mu jo je izkazovala kot tašča s pravo materinsko vnetostjo. To si je vzela tako k sreči, da je sklenila umreti in sicer tako, da bi si nehvaležni zet njen odhod s tega sveta za vse življenje zapomnil.

S svinčnikom je napisala na papir, da ji zet že dolgo streže po življenju, da bi vsi mislili, da jo je umoril on, če bi jo našli nekega dne mrtvo. Listek je spravila v žep in se šla obisit v stajo. Šlučajno so pa njeno namero pravočasno opazili, a ko je prišla k sebi, je za žive in mrtve trdila, da jo je obesil zet. Zato so orožniki zeta aretirali in izročili sodišču. Tam se je pa izkazalo, da je bil zet v kritičnem času v cerkvi. Tako je morala tašča priznati, da se mu je hotela osvetiti. Zeta so takoj izpustili, na njegovo mesto je morala v zapor tašča.

Spomladanski Skupni Izleti:

BREMEN, 10. MAJA v Bremen

Karta do Ljubljane \$122.24; za tja in nazaj \$211.50

BERENGARIA, 12. MAJA v Cherbourg

Karta do Ljubljane \$119.24; za tja in nazaj \$206.50

ILE DE FRANCE, 26. MAJA v Havre

Karta do Ljubljane \$117.54; za tja in nazaj \$206.50

BERENGARIA, 30. MAJA v Cherbourg

Karta do Ljubljane \$119.24; za tja in nazaj \$206.50

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj prihlasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljšje jamstvo vsakemu. *Pripravite se takoj za navodila na:*

**SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)**
216 West 18th Street New York, N. Y.

ZOB ZA ZOB

Te dni je stopil iz trafike na vogalu avenue de Versailles in bulvarja Exelmans v Parizu mož tridesetih let. V naslednjem hipu se mu je približal starejši gospod, dvignil je roko in že so počili štirje strelci. Mož se je zgrudil, morilec je pa ustrelil v ležega še petič. Potem se je obrnil in videc pred seboj stražnika, je stopil k njemu, rekoč: "Ustrelil sem svojega zeta! Pravici je zadoščeno, zdaj sem miren."

Prvi stražnik je odvedel morilca, drugi je pa odpeljal napadenega v bolnico. Tam so ugotovili, da je že mrtev in da gre za 33 letnega Belgijca Van de Vorsta. Aretirani

Splošna knjižnica

Nekatere teh knjig so izpod peresa svetovnoznanih pisateljev. Lahko jih priporočamo ljubiteljem leposlovja, ker vemo da jih bodo zanimala.

Št. 3. Testament

Spisal Ivan Rozman. Ljudska drama v 4 dejanjih, broš. 35

Št. 4. Poletne klasje

Spisal Cvetko Golar. Izbrane pesmi: 184 str., broširano... 50

Št. 7. Andersonove pripovedke

Za slovensko mladino priredila Uta. 111 strani, broš. 35

Št. 6. Ljubosumnost

Spisal Ladislav Novak ... 30

Št. 8. Akt šte. 115

Spisal Emil Gaboriau ... 75

Št. 9. Problemi sodobne filozofije

Spisal univ. prof. dr. Fr. Weber. 347 strani, broš. 70

Št. 10. Andrej Ternouc

Spisal Ivan Albrecht. Rilejefna karikaturna in miniat. 55 strani, broširano ... 25

Št. 11. Peterčkove poslednje sanje

Spisal Pavel Golla. Božično povest ... 35

Št. 14. Denar

(Dr. Karl Engliš). Narodno-gospodarski spis, poslovenil dr. Albin Ogrisi. 236 strani, broš. 80

Št. 15. Edmond in Jules de Goncourt

Spisal Renee Maupierin ... 40

Št. 16. Življenje

Spisal Janko Samec. Pesmi, 112 strani, broširano ... 45

Št. 17. Verne duše v vicah

Spisal Prosper Merimee. Povest 80 strani ... 30

Št. 19. Potopljeni zvon

Spisal Gerhart Hauptman. Drama, bajka v petih dejanjih. 124 strani, broširano ... 50

Št. 20. Gompaci in Komurasaki

Spisal Jul. Zeyer. Japonski roman. Prestavljeno iz češčine. 154 strani, broširano ... 45

Št. 21. Dvanajst kratkočasnih zgodbic, II.

Spisal Fridolin Zolna. 73 strani, broširano ... 25

Št. 22. Kreutzerjeva sonata

Spisal Lev Tolstoj. 60

Št. 23. Antigone

(Sophokles). Zalna igra. Pisilvenil C. Golar. 60 str., broš. 30

Št. 24. Poslednji dnevi Pomejev

Spisal E. L. Bulwer. I. del, 355 strani, broširano ... 90

Št. 25. Poslednji dnevi Pompeja

II. DEL ... 90

Št. 26. Črne maske

Spisal L. Andrejev. Poslovenil Josip Vidmar. 82 str., broš. 35

Št. 27. Brezposelnost in problemi

(Fran Erjavec). 80 str., broš. 35

Št. 29. Tarzan sin opic

Spisal Edgar R. Burroughs. 120

Št. 31. Roka roko

Spisal L. Lipovec ... 25

Št. 32. Živeti

Spisal L. Lipovec ... 25

Št. 35. Vojna z Jugurto

Gaj Salustij Krisp. Poslovenil Ant. Dokler. 123 strani, broš. 50

Št. 36. Listki

Spisal Ksaver Meško. 144 str. 65

Št. 37. Domače živali

Spisal Danimil Feigel ... 30

Št. 38. Tarzan in svet

Edgar R. Burroughs ... 120

Št. 39. La Boheme

Spisal Henry Murger. 90

Št. 40. Misterij duše

(Dr. F. Goestl) ... 120

Št. 48. Tarzanove živali

Spisal Edgar R. Burroughs ... 90

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

napadalec je na policiji izpovedal:

"Pišem se Julius Lissor in rojen sem bil l. 1871 v Luettichu. Bil sem trgovec, zdaj pa živim od prihrankov. Nikoli nisem bil kaznovan in tudi duševno bolan nisem. S tem revolverjem sem ustrelil svojega bivšega zeta. Za ta korak sem se odločil že pred dobrimi osmimi leti, točno povedano 19. decembra 1925, ko je ta mož podlo ubil svojo ženo, mojo hčer. Že ko so ga sodili, sem hotel zadostiti pravici nad morilecem svojega otroka, toda sodniki so me dali zastražiti in v sodno dvorano sem smel samo v spremstvu stražnika. Van de Vorst je bil obsojen na 20 let prisilnega dela. Osveta mi je ušla. Toda proti koncu l. 1932 sem zvedel, da je bil pomiloščen. Vse lansko leto sem ga iskal, dokler ga nisem dosegel v Parizu. Od 15. januarja sem bil v Parizu šestkrat, toda zaman sem iskal njegovo stanovanje.

Šele zdaj sem ugotovil, v katerem hotelu stanuje in da se hoče poročiti z neko damo na avenue de Versailles. Včeraj sem torej prišel in ves dan sem prežal nanj na tleh dveh krajih, toda zaman. Davi sem kupil to obleko in to čepico, da bi v hotelu ne vzbujal pozornosti. Dopoldne sem čakal pred stanovanjem dotične dame. Van de Vorst je končno prišel, toda z njim je bil neki deček. Nisem hotel strčljati, da bi ne ranil dečka. Ubral sem jo za njim. Na vogalu je stopil Van de Vorst v trafiko. To mi je zadostovalo. Zdaj sem pomirjen."

12. maja: Champlain v Havre
Berengaria v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa

15. maja: Europa v Bremen

16. maja: Deutschland v Hamburg
Lafayette v Havre

18. maja: Statendam v Boulogne sur Mer
Olympic v Cherbourg

19. maja: Paris v Havre
Aquitania v Cherbourg
Savaria v Trst

23. maja: Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg

25. maja: Veendam v Boulogne sur Mer
Majestic v Cherbourg

26. maja: Bremen v Bremen
Rex v Genoa

30. maja: Albert Ballin v Hamburg
President Roosevelt v Havre
Berengaria v Cherbourg

1. junija: Europa v Bremen
Volendam v Boulogne

2. junija: Champlain v Havre
Vulcania v Trst

6. junija: New York v Hamburg
Washington v Havre

8. junija: Olympic v Cherbourg
Statendam v Boulogne

9. junija: Paris v Havre
Aquitania v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa

12. junija: Europa v Bremen

13. junija: Lafayette v Havre
Deutschland v Hamburg

16. junija: Ile de France v Havre
Berengaria v Cherbourg

18. junija: Europa v Bremen

20. junija: Hamburg v Hamburg
Majestic v Cherbourg
Manhattan v Havre

22. junija: Veendam v Boulogne

23. junija: Champlain v Havre
Rex v Genoa

27. junija: Aquitania v Cherbourg
Albert Ballin v Hamburg
Olympic v Cherbourg

28. junija: Europa v Bremen

30. junija: Paris v Havre
Bremen v Bremen

3. julija: Lafayette v Havre
New York v Hamburg

4. julija: Washington v Havre

5. julija: Berengaria v Cherbourg

11. julija: Champlain v Havre
Majestic v Cherbourg

12. julija: Ile de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa

13. julija: Europa v Bremen